

Lukošiukas mokykloje (11)

Gyveno kartą Lukošiukas.

Jis mokėsi dvyliktoje klasėje. Kadangi jam buvo devyniolika metų ir keli mėnesiai, pamokos Lukošiukui nelabai terūpėjo. Jis nuolat galvojo apie visokiausius dalykus, bet tikrai ne apie matematiką, fiziką ar istoriją. Lukošiukas buvo paskutinis mokinys, bet dėl to visai nesikrimto. Pakviestas atsakinėti, stovėdavo prie lentos kaip stulpas ir žiūrėdavo pro langą.

Kartą mokytoja jam pasakė:

- Tu man, Lukošiuk, atsibodai.
- Jūs man taip pat, – atkirto Lukošiukas.
- Rytoj atsivesi tėvą! – supyko mokytoja.
- Mano tėvas išvykęs.
- Kur?
- Į Norvegiją.
- Tada atsivesk motiną.
- Ji Anglijoj.

– Nesvarbu, vis tiek ką nors atsivesk.
Lukošiukas atsivedė žmoną.

Mandagus Lukošiuukas

Gyveno kartą Lukošiuukas.

Jam buvo treji metukai. Jis gražiai išvardavo visus žodžius. Nemokėjo tik ačiū pasakyti.

Kai močiutė jam padavė saldainį, Lukošiuukas čiupo jį ir laimingas išsiviepė.

– O kas padėkos? – supyko močiutė.

– Ką?

– Kas ačiū pasakys?.

– A-achiū... – nedrąsiai ištarė Lukošiuukas.

Po kurio laiko močiutė paklausė:

– Gal nori valgyt, Lukošiuuk?

– Nenoriu, – papurtė galvą Lukošiuukas.

– Reikia sakyti ačiū, nenoriu, – vėl pamokė močiutė.

– Ačiū, nenoriu, – pakartojo Lukošiuukas.

Rūpestinga močiutė taip pat saugojo, kad Lukošiuukas užsimiršęs į kelnes nepadarytų.

– Gal nori sysio, Lukošiuuk?

– Ačiū, nenoriu.

Lukošiukas mokykloje (1)

Gyveno kartą Lukošiukas.

Jis mokėsi pirmoje klasėje, ir mokykla jam buvo tikra katorga.

Kartą mokytoja jam tarė:

– Lukošiuk, tu visai nenori mokytis. Pasakyk, ką man su tavim daryti?

Lukošiukas piktai atkirto:

– Nieko. Aš pabėgsiu iš šitos jūsų mokyklos ir daugiau kojos čia nekelsiu. Pasakykit, ką jūs tada darysit?

– Tada eisiu tavęs ieškoti, – atsakė mokytoja.

– O aš namie užsirakinsiu. Ką tada darysit?

– Tada belsiu į tavo namų duris.

– O aš neišileisiu. Ką tada darysit?

– Lauksiu, kol pareis tavo tėvai.

– O aš iššoksiu per langą ir miške pasislėpsiu. Ką tada darysit?

– Ieškosiu tavęs, Lukošiuk, miške.

– O aš įlipsiu į medį. Ką tada darysit?

– Tada atsisėsiu po medžiu ir verksiu...

Lukošiukas minutėlę pagalvojo ir tarė:

– Gerai jau, gerai... Nelipsiu į tą medį...

